

Не ще коня да ти кове
На юнашка вересия
Най ти коня той ковава
За моето бѣло лице,
Че одговаря боленъ Първанъ:
Ой та тебе сестро недо!
Не са протви побрати му
Недей плака недей тжжи
Не си рони дребни сълзи
Най ми земни тънка Сабѣж,
Деветъ години раждивела,
Отъ ножница неизваждана,
Че я занесъ побратиму,
Побратиму ножорину,
Да я омие да отрие
И да я остро на остри,
На точило, на гладило
На юнашка вересия,
Кат' са вратѣж ще му платѣж,
Ще му платѣж двойно и тройно,
Че си грабна тънка неда,
Негова сабѣж фрингия:
Деветъ години раждивела,
Отъ ножница не изваждана,
Занесе я побрати му
Побрати му ножарину,
Че му тихомъ дума дума:
Ой та тебе побратиме!
Побратиме ножарино!
Много здрави отъ Първана,
Да му себѣж ти омиеишь,
Да я омиеишь да отриеишь,
Деветъ години не мисна,
Немиена нетриена,
Отъ ножница невадена,
И да я остро ти наточишь
На юнашка вересия,
Кат' са врати ще ти плати,
Ще ти плати двойно и тройно,
Че одговаре Клетъ ножаринъ:
Ой та тебе тънка недо!
Не му сабѣж азъ омийвамъ,
Не омийвамъ не отрийвамъ,
Деветъ години раждивела,
Отъ ножница неизваждана,
Нето му я азъ наостремъ,